

Dansk Arbejde.

ASQUIL

Hvordan skal man pudse de snavsede Sager?

Saadan gaar det til: Lidt ATA man tager!

- 1) Kluden fugtes
 - 2) der strøs lidt ATA paa
 - 3) Genstanden renses og
 - 4) tørres omhyggeligt.
- Det er hele Skuringens Kunst.

Alt bliver som nyt med

ATA

ATA, Henkels kendte Skurepulver.

Vindeygir, hurðar og listar

Gott og bíligt arbeiði.

Hugo Øster's Maskinsníðkari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

møguliga kundu hitt uppá at kravt í so máta. Til nýtslu av amboðum, ið hóska til foroykskt jarðabrúk bæði nú umstundir og í framtíðini, vil búnaðarskúlin í Hoyvík hava nógstórt lendi í langar tíðir.

Sum prógv fyri, at tað eru tey smáu jarðabrúkin, ið hoyra nýttíðini og framtíðini til, skal her gevast eitt yvirtilt yvir neytahaldið í Føroyum í 1930, hvarav tað framgongur, at mongdin av føroyskum jarðabrúkarum bert hava eina til tvær og trýggjar kýr:

Tað vóru í 1930 2147 jarðabrúkarar, ið hildu neyt. Og av teimum høvdu 1494 bert hvør sína kúgv. 458 høvdu hvør sínar tvær kýr og 118 høvdu hvør sínar trýggjar kýr. Av hesum framgongur tað tíðuliga, at tey smáu brúkin hava fyrimumin.

Fyri at taka alt yvirtilt fyri 1930, so sær tað soleiðis út:

Jarðabrúkarar við	1 kúgv	vóru	1494
—	2 kúgv	—	458
—	3 kúgv	—	118
—	4 kúgv	—	42
—	5 kúgv	—	25
—	6 kúgv	—	3
—	7 kúgv	—	4
—	8 kúgv	—	1
—	12 kúgv	—	1
—	13 kúgv	—	1

Sum yvirtiltíð vísir, so eiga tey smáu brúkin fyrimumin, og tað kann væl ikki vera óðrvisi, tí tey eiga stórra móguligleika til at kunna fáa tað burtur úr jørðini, sum fæst. Hetta undirstríkar til fullnar, at garðurin í Hoyvík, móguligt saman við Hoydølum, er nóg stórur til at reisa búnaðarskúla á. Innmarkin í Hoyvík er takserað til 5,070 skattamerkur. Í Suðuroy eru bert tvær garðar, ið hava stórra innmark enn Hoyvík, í Sandoy 2, í Suðurstrey 5, í Norðstrey 2, í Eysturoy 4 við stórra innmark, meðan tað hvørki í Vágum ella í Norðuroygjum er nakar garður við stórra innmark enn Hoyvík. Men tað eru kortini 21 garðar, ið bæði við bø og haga eru stórra enn garðurin í Hoyvík,

har sum lögtingið hevur samtykt at seta hin føroyska búnaðarskúlan.

Tað hevur stóran týðning fyri hin jarðabrúkskugaða føroyska ungdomin, at búnaðarskúli er í Føroyum, so teir hava hetta algongd til at fáa sær bæði bókligan og praktiskan kunneleika viðvíkjandi jarðabrúki, uttan at noyðast til at spenna eina uttanlandsferð og sokja sær kunneleika. Vit hildu tað tí vera hentast og rætt og rættvíst mót føroyskum jarðabrúki, nú málið aftur lá fyrri á tingi, at fara málið til eitt endaligt úrslit, og settu tí fram uppskot um:

1) at heita á »Det færøske Landbrugsudvalg« um at skunda undir byggjan av einum búnaðarskúla, soleiðis sum samtykt var á tingi í 1919 og 1925, og um neyðugt útvega tekningar og yvirslog til skúlans,

2) og at búnaðarskúlamálið, við tekningum og yvirslogum, verður fyrilagt næsta tingi.

Løgtingið samtykti við 14 atkvøðum í tí framsetta uppskoti, og liggur nú búnaðarskúlamálið soleiðis avgjort.

Umsóknir Føroya búnaðarfelags. Studningur til keyp av kálki.

Onnur jarðabrúksmál eru smærri, men hava kortini sín týðning. Her skal vera tíkið í nokur mál, ið »Føroya búnaðarfelag« hevur borið inn á tingi

við umsókn um studning. Ein umsóknin var um at fáa lögtingið at játtað nakað av peningi til at lætta um flutningskostnaðin fyri jorðkálk. Felagið undirstríkaði í síni umsókn tann týðning tað vildi fáa fyrri føroyskar veltungarmenn, um teimur gjordist atgongd til at fáa sína jorð kálkaða. Harav kundu jarðabrúkarar fáa eina meirigroði, ið lá millum triðjing og helming. Kálkið er býligt í keypi, men flutningsgjaldið ligar til Føroyar er so stórt, at tað ikki gerst at flyta tað inn, uttan so at her fæst munagður stuðul frá tí almenna. Løgtingið var ikki sinnað til at lata slíkan styrk til føroyskar jarðabrúkarar. Figgjarnevndin segði seg ikki kunna gera nakað við hetta mál, lögtingsins búnaðarnevnd, ið serliga skuldi interessera seg fyri jarðabrúksmálum, tók ikki betur undir í hesari sak. Meirilutin í nevndini svaraði við uppskoti um »at leggja málið niður fyri fyrst«. Sum limur av búnaðarnevndini kundi eg ikki her fylgja nevndini, og setti eg tí fram greint broytingaruppskot um, at tingið skuldi lata Landsnevndina fáa 4000 kr. til at ráða yvir við tí endamáli, saman við stjórn Føroya búnaðarfelags at bíta út $\frac{1}{5}$ av flutningsútreiðslum til menn, ið bestilla jorðkálk. Hetta uppskot fekk bert nakrar fær stemmur, og varð tí ikki samtykt.

Studningur til setepladyrkan.

»Føroya búnaðarfelag« heitti í ár eins og í fjór á lögtingið um 500 kr. í studningi til setepladyrkan. Í fjór fekk felagið 500 kr., men í ár varð studningurin skorin niður til 300 kr.

Studningur til stjórnarstarv.

Sama felag sakti eisini í ár um studning til stjórnarstarv sít, og táð ein veit, at búnaðarfelagið handfer nógva búnaðarmál, sum lögtingið skal taka støðu til, so er tað skiligt, at felagið fær nakað av arbeiði út yvir tað, ið hitt litla limagjaldið er ment at bera útreiðslurnar av. Felagið sakti tingið um 500 kr., men fekk 300 kr.

„Búnaðartíðindi“.

Til »Búnaðartíðindi« fekk sama felag tó 300 kr.

Umsóknir frá Tórshavnar búnaðarfelag.

»Tórshavnar búnaðarfelag« hevur haft tvær umsóknir inni á tingi. Onnur er um at fáa hitt almenna at keypa landinum ein »jorðfresara«, sum nú verður nógva nýttur aðrastaðni. Men táð royndarstøðan í Hoyvík fær sær ein slíkan jorðfresara, helt tingið tað vera ónýtt at lata hitt almenna keypa.

Studning til jarðabrúk.

»Tórshavnar búnaðarfelag« hevði eisini eina umsókn inni á tingi um studning, soleiðis at felagið kundi fáa 5000 kr. til at styðja limir sínar í ymiskum jarðabrúksstarvi. Henda umsóknin hevur gingið sína pílagrímsferð, til hon at endanum var tagd í hæl. Táð hon kom til fyrstu viðgerð, var hon beind í figgjarnevndina; haðani var hon send til lögtingsins búnaðarnevnd, ið so beindi hana til stjórn »Føroya búnaðarfelags« til ummælis. Komín aftur til búnaðarnevnd lögtingsins fekk hon einki viðhald, men var beind aftur í figgjarnevndina.

Figgjarnevndin beinir limirnar av »Tórshavnar búnaðarfelagi« til Landsnevndina at sokja sær studning av tí peningi, ið Landsnevndin fær, ið nýtast skulu til frama fyri jarðabrúkið. Nú skuldi ein kunna hugsa, at táð figgjarnevndin soleiðis beinir umsóknarmenninar til Landsnevndina, so hevur eisini nort um peningamongdina, ið Landsnevndin fær til slíkt endamál. Men so var ikki. Figgjarnevndin skjýtur uppá, at Landsnevndin fær tað somu peningamógd í ár sum í fjór, nevniliga 6000 kr., hóast at 8 til 10.000 kr. høvdu verið uppá tal í búnaðarnevndini. Vit royndu her at seta fram broytingaruppskot, soleiðis at Landsnevndin skuldi fáa 10.000 kr., men tað fall, og lögtingið samtykti at lata somu 6000 kr. uttan at lata við seg koma umsóknina frá »Tórshavnar búnaðarfelagi«. Hesar somdir fekk »Tórshavnar búnaðarfelag« á tingi.

Tær 6000 krónurnar til Landsnevndina.

Eitt sindur skal her nærtast við hesar 6000 kr., ið Landsnevndin hevur fingið at styðja jarðabrúkið við. Javnaðarmenn settu í 1929 fram uppskot um at lata Landsnevndina fáa 6000 kr. at styðja jarðabrúkið við. Uppskotið slapp so dánt íggjognum, tað fekk bert 12 stemmur. Men hesin peningur kundi ikki nýtast til alt móguligt, tað var eyðsæð, til tess var peningurin ov lítill. Hann skuldi nýtast til beinleiðis styrk fyri ruddingar-